

[Kim Behnke]

ville ske, hvis man i alle andre ministerier også havde priskonsulenter, som, når virksomheder var økonomisk betrængte, kunne blive sendt ud at foretage deres subjektive vurdering af, at virksomhederne i virkeligheden er meget mere værd, og at staten derefter kunne gå ind og garantere for de pågældende virksomheder? Hvilke samfundsøkonomiske konsekvenser ville det få? Ville det ikke efter hr. Erling Olsens mening føre til, at samfundsøkonomien brød sammen, hvis man på den måde opskriver værdien af alt muligt rundt omkring?

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt hr. Erling Olsen gjorde opmærksom på de korrekte forhold i sin tid. Som det også er citeret i bemærkningerne til forslaget, fastslog hr. Erling Olsen dengang som boligminister, at boligselskaberne skulle anvende de pågældende områder, hvis staten ikke skulle lide tab.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Det er kun de korte bemærkninger tidsgrænse, der har gjort, at jeg ikke i første omgang svarede hr. Kim Behnke.

Men lad mig lige først sige noget om de 135 mio. kr. Vi havde et dobbelt formål, dels at sikre lejerne ro, dels at sikre, at grundene fortsat var til rådighed for bebyggelse med almennyttigt byggeri. Det fremgår også meget klart af det, der er sagt under debatten, og det kunne ikke klares ved at lægge de 135 mio. kr. ud.

For så vidt angår ideen bare at redde et pengeinstitut var sagen den, at vi sagde: Vi redder jer ikke, fordi I har belånt mere, end grundene kunne indbringe, hvis de kunne bebygges. Så derfor måtte boligselskaber og pengeinstitutter med det samme tage de 86 mio. kr. Vi gjorde heller ikke det, at vi så købte grundene for de 512 mio. kr. Vi sagde: Garantien bliver stående; vi sælger ikke obligationerne, der kaster 20 pct. af sig, vi tvinger pengeinstituttet til at nøjes med en rente på 10 pct. Og det var statsfinansielt rigtigt.

Endelig er der spørgsmålet om grundpriskonsulenten. Det fremgår meget tydeligt, at grundene kun var de 139 mio. kr. værd på daværende tidspunkt. Det, vi spurgte om, var: Hvad ville grundene være værd, hvis de i dag kunne bebygges, vel vidende, at det kunne de ikke? Så sagde vi: De vil være de 512 mio. kr. værd, og lad os så se, om de kan bebygges i de kommende år.

Så blev der spurgt: Hvad gjorde vi for, at de kunne bebygges? Jo, bl.a. var det på det tidspunkt lige lykkedes den daværende regering at få kvoten for almennyttigt byggeri op på 12.000 boliger. Den er siden blevet grundigt reduceret af den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Vi kan altså fastslå, at grundpriskonsulentens vurdering på de 512 mio. kr. var baseret på en række forudsætninger, som man med hr. Erling Olsens ord godt vidste aldrig ville blive opfyldt.

Derfor er spørgsmålet: Har man givet Folketinget korrekte oplysninger, når man giver nogle oplysninger, som er under nogle forudsætninger, man godt ved aldrig bliver opfyldt? Ja, undskyld mig, men med mit simple juridiske kendskab til den slags ting lyder det, som om man ikke har været ærlig over for Folketinget. Det kan man jo gøre i en hvilken som helst sammenhæng i givet fald. Så kan man sige: Disse oplysninger er givet under nogle forudsætninger. P.S. Forudsætningerne bliver aldrig nogen sinde opfyldt. Så er det jo absurd at komme med den slags vurderinger.

Endelig skal vi være opmærksom på, at det i aktstykke nr. 2, det, der hedder nr. 182 af 18. februar 1983, bliver ceneret, at boligselskaberne ikke behøver røre en lillefinger, fordi det bliver præciseret, »... at garantien vil komme til udbetaling 31. december 1991 for så vidt angår de byggegrunde, der til den tid endnu ikke er bebygget.«

Boligselskaberne kunne altså læne sig tilbage i sofaen og sige: Der er ingen grund til at røre en finger, for med aktstykke nr. 182 er vi sikre på, at pengene kommer til udbetaling den 31. december i år.

Men staten har jo i den mellemliggende periode også haft en mulighed for at forhindre, at tabene blev så store. Der er jo i de områder, vi her taler om, blevet bygget mangt og meget i nabolaget. Havde man fra staten – og det er f.eks. fra Planstyrelsen i forbindelse med de regionplaner, lokalplaner osv., der har været i de pågældende områder – prioriteret disse arealer højere, end tilfældet har været, kunne de være blevet bebygget. Jeg ved godt, at hr. Erling Olsen så vil sige, at det har han ikke været minister for i den periode, men ikke desto mindre!